

storie i betænkelig Grad er henvist til Apokryferne, og jeg vil overlade til den Presse, der saa ivrigt har taget sig af denne Sag, at foretage de videre Undersøgelser.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde sig i nogen Grad til Talsmand for den Utilfredshed med den danske Administration i Grønland, der er kommet til Orde i en vis Presse. Han talte om, at hvis Administrationen havde optraadt noget mere aktivt, kunde man maaske være blevet befriet for visse traadløse Fænomener. Maa jeg have Lov til i den Anledning at give en enkelt Oplysning om Radiotelegrafspørgsmaalet og Grønland. Det er utvivlsomt af ikke ringe Betydning, navnlig for den internationale Vejrtjeneste, om der oprettedes en Radiostation paa Grønland. Og Betydningen for hele Vesteuropas Meteorologi af en saadan Stations Oprettelse er ogsaa enstemmigt udtalt af flere internationale meteorologiske Kongresser, som har rettet Henstillinger om at faa oprettet en saadan Station og ogsaa ment at kunne garantere Udgiften ved dens Drift ved internationale Midler. Imidlertid har de Planer, der allerede siden 1913 har været fremme om Oprettelsen af en saadan radiotelegrafisk Forbindelse, ikke ladet sig bringe til Udførelse, fordi de stedse har medført Udgifter af en saadan Størrelse, at det overhovedet vilde være ganske udelukket, jeg vil slet ikke tale om, at Stationen kunde blive rentabel, men at Udgifterne kunde komme til at staa i et blot nogenlunde rimeligt Forhold til den Fordel, som man i Administrationen vilde kunne have af en saadan Forbindelse. Men i saa Henseende skete der en Ændring, idet det i 1921 under Kongens Besøg i Grønland viste sig, at den traadløse Installation, der fandtes i Dampskibet „Island“, og som angives at have kostet 50 000 Kr., var i Stand til gennem Stationen i Reykjavik at holde os i stadig Forbindelse med selv ret nordlige vestgrønlandske Egne. Og det viste sig at have en ret fremragende Betydning i Sommeren 1921, da det af Styrelsen fragtede Skib „Bele“ strandede ved Upernivik. Det var kun, fordi man fik denne traadløse Melding fra Dampskibet „Island“s Station, at det blev muligt i Tide at skaffe de Forsyninger til Brug for denne Koloni, der gik tabt ved „Bele“s Stranding, og faa dem bragt op i betimelig Tid, saaledes at der ikke opstod Vanskeligheder i den følgende Vinter.

Nu er det ganske vist saaledes, at „Island“ gennem sin Dampmaskine havde en Kraftkilde, der ikke var medregnet i Anlægsomkostningerne paa de 50 000 Kr., og

den maatte naturligvis erstattes ved et traadløst Anlæg deroppe. Et saadant vil derfor naturligvis ikke paa nogen Maade kunne tilvejebringes for det Beløb, som det har kostet at installere den traadløse Station paa Dampskibet. Men det hele kan dog anskaffes for et ret rimeligt Beløb. Hvor stort dette vil blive, vil naturligvis afhænge af, hvor mange af de grønlandske Kolonier man tænker at forsyne med saadanne Stationer. Der er tænkt oprettet en Hovedstation i Sydgrønland, der skulde være tilstrækkelig til at have Forbindelse med Stationen i Reykjavik og derfra videre, samt dernæst Anlæg af 2—3 mindre Stationer til at begynde med paa Vestgrønland. En saadan Plan vil efter de Beregninger, der er udført af Selskabet „Dansk Radio“, kunne tilvejebringes for et Beløb af ca. 350 000 Kr. aarlig. Og hvis man samtidig vilde oprette en Station paa Grønlands Østkyst, hvilket vilde være af stor Betydning, navnlig af Hensyn til Vejrtjenesten, vilde man komme til at anvende yderligere en 80—100 000 Kr.

Det synes derfor, at Gennemførelsen af saadanne Planer ikke vil støde paa afgørende finansielle Vanskeligheder. Men før de kan bringes til Udførelse, maa der foretages Undersøgelser af dertil egnede Lokalteter, og disse Undersøgelser staa paa for Tiden, idet man har sendt den grønlandske Styrelses raadgivende Ingeniør, Hr. Bretting, til Grønland for at foretage saadanne Undersøgelser. Jeg antager, han vil vende hjem i den allernærmeste Fremtid, og at han da vil medbringe saadanne Oplysninger om det hele Spørgsmaal, at Sagen kan finde sin Løsning.

Jeg har sluttelig et Spørgsmaal, som Udtalelser fra forskellige Medlemmers Side gør det nødvendigt for mig at omtale. Det er Spørgsmaalet om en Trustlovgivning her i Landet. Det ærede Medlem Hr. Rode har lyst efter en saadan Lovgivning. Det ærede Medlem tænker paa sit eget Forslag fra Samlingerne 1918—19 og 1919—20, og det ærede Medlem har sagt, at han savner dette Forslag. Nu er det altid sørgeligt, naar et Menneske gaar rundt og føler et saadant Savn, og det kan naturligvis stemme mange mildt overfor Ønsken om at søge at tilfredsstille det. Men det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen er ikke af dem, der vil være med dertil. Ganske vist savner dette ærede Medlem ogsaa et Trustlovforslag, men det er ingenlunde det ærede Medlem Hr. Rodes Forslag; thi det ærede Medlem sagde: jeg vil betone, at jeg her ikke lyser efter det af forhenværende Indenrigsminister Rode frem-